

GEZ	KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO		3. Miejscowość Osiecznica
1. Nazwa Dwór - Obiekt hotelowo –handlowo - agroturystyczny		2. Czas powstania Ok. połowy. XIX w.	
8. Fotografia z opisem wskazującym orientację albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym <p style="text-align: center;">Elewacja frontowa</p>			4. Adres Osiecznica 66-600 Krosno Odrzańskie
			5. Przynależność administracyjna województwo lubuskie powiat krośnieński gmina Krosno Odrzańskie
			6. Formy ochrony rejestr zabytków, nr 471 Data wpisu: 20.05.1963
			7. Opracowanie karty adresowej (autor, data i podpis) wrzesień 2010 r.

Wejście główne na ozdobnych filarach, zwieńczone tarasem

Ozdobne nadproże okienne

Ozdobny tympanon wypełniony ornamentyką roślinną wieńczący taras

Autor projektu nieznany. Pałac wzniesiony w stylu neoklasycystycznym. Na katastrze z 1863 r. widnieje obrys pałacu z zabudowaniami folwarcznymi, a zatem pałac pochodzi prawdopodobnie z ok. połowy XIX w., a oficyny z uwagi na ich prymitywny charakter zostały dobudowane później. Przebudowania w południowej. części parteru pochodzą prawdopodobnie sprzed 1939 r. Do 1945 r. pałac użytkowany był przez właścicieli jako rezydencja mieszkalna, a po 1945 r. zaadaptowany na biura (parter) i mieszkania dla pracowników rolnych (piętro). Pałac usytuowany jest w centrum założenia pałacowo- parkowego, w odległości ok. 200 m. od drogi Krosno Odrzańskie – Cybinka. Fasadą skierowany jest na zachód; stanowi typowy przykład pałacu „entre cour et Cardin”, od drogi prowadzi do niego aleja dojazdowa zakończona obszernym nieregularnym dziedzińcem z okrągłym klombem. Pałac wybudowany z cegły na ceglanym (miejscami kamiennym) fundamencie, otynkowany. Piwnice przekryte sklepieniami odcinkowymi, nadproża odcinkowe, łukowe i płaskie ceramiczne na belkach stalowych. Stropy drewniane z wyprawą sufitową. Wieżba dachowa drewniana krokwiowo - jętkowa, w której krokwie opierają się jednym końcem płatwi leżącej na słupie ścianki kolankowej i ukośnym stolcu stężonym ze słupem ścianki kolankowej parą kleszczy, a drugim końcem na płatwi podkalenicowej leżącej na stólcach stojących na jętkach. Jętki podparte są dodatkowo dwoma płatwami leżącymi na dwóch rzędach słupów stojących na belkach wzdłużnych, leżących na biegnących do nich poprzecznie belkach stropowych. Pokrycie dachu: papa. Okna w elewacji zachodniej podwójne i pojedyncze dwuskrzydłowe ze słupkiem i ślemieniem, 4 i 8 - dzielne. W elewacji wschodniej – dwuskrzydłowe podwójne ze słupkiem i ślemieniem, na piętrze 4 - dzielne, na parterze 10 - dzielne z półokrągłymi, podzielonymi promiennie nadświetlami. Na poddaszu pojedyncze dwuskrzydłowe, w partii fryzu wielkiego pseudoportyku pojedyncze, jednoskrzydłowe. Drzwi: drewniane dwuskrzydłowe, wielopłycinowe; wejściowe z nadświetlem i ozdobnymi okuciami; w elewacji ogrodowej przeszklone. Schody drewniane, policzkowe, zabiegowe. Budynek wzniesiony na planie zbliżonym do kwadratu, pierwotnie zapewne idealnie symetryczny, dwutraktowy z trzema pomieszczeniami w każdym trakcie; w zachodniej: na osi – poprzedzony schodami – 4 kolumnowy płytki przedsionek i wielka sień ze schodami biegnącymi na piętro wzdłuż ściany północnej z dwiema komnatami po bokach. W trakcie ogrodowym wielki salon z wyjściem na taras ogrodowy na osi oraz dwa pomieszczenia po bokach. Układ klasyczny, amfiladowy, z możliwością przejścia z wielkiej sieni do salonu ogrodowego przez drzwi na osi pałacu. Na parterze zmiana podziału wnętrza w części południowej z dwóch pokoi na trzy. Na piętrze przebudowy związane z adaptacją pomieszczeń pałacowych na kilka pomieszczeń. Pałac piętrowy, podpiwniczony, z niskim użytkowym poddaszem, bryła zwarta, wyważona, symetryczna. Dach dwuspadowy z 4 trzonami kominowymi na kalenicy. Elewacja zachodnia piętrowa z wysoką piwnicą i niskim poddaszem, 7- osiowa z 4 - kolumnowym wejściem na parterze i portykiem balkonowym na piętrze. Elewacja ogrodowa wschodnia 7- osiowa z 4 kolumnowym pseudoportykiem na osi. Nad oknami opracowane w tynku ozdobne girlandy; po bokach i na szczycie tympanonu ozdobne akroteriony. Gzyms podokapowy wsparty na ozdobnych, wykonanych z zaprawy kroksztynach. Ornamentyka obu elewacji zaczerpnięta z języka form klasycystycznych: porządek joński i koryncki, tympanony wypełnione ornamentyką roślinną, akroteriony, quasi attyki i kroksztyny z formami rodzajowymi i cekinowymi, płyciny z muszlami, girlandy. Ogólny stan zachowania dobry, miejscami ubytki tynku i detali architektonicznych.